

Uvod

Možda nismo uvek svesni koliko je važno da si, radeći neki posao, u potpunosti razjasnimo koja je njegova svrha i koji nam je cilj. Kao mladom pedagogu vrlo brzo mi se nametnulo pitanje kolja je svrha mog boravka u školi i koji je cilj mog rada. O tome nam na fakultetu nisu mnogo govorili, jer to se valjda zna samo po sebi: cilj je da učenici savladaju nastavno gradivo, a svrha je da se pripreme za zanimanje ili dalje školovanje. Možemo li si postaviti takav cilj? Da, ali to je usko i loše postavljen cilj, a posledica loše postavljenog cilja može biti i loše obavljen posao. Ako za naš cilj stavimo puko savladavanje nastavnog gradiva skloni smo prevideti mnoštvo uticaja koji će nas onemogućiti u njegovu ostvarenju.

Zato je dobro postaviti širi cilj, ne tek puko sticanje znanja i savladavanje nastavnog programa. U našem slučaju cilj bi mogao biti da učenici, kroz ostvarivanje nastavnog programa, što bolje upoznaju i nauče da iskoriste i razviju svoje mogućnosti. Znači cilj je da učenik spozna što može i da trudom i radom nauči kako to i postići. Nivo postignuća bit će različita za svakog učenika, ali je važno tu nivo postignuća neprekidno podizati što više. Tako postavljen cilj baca sasvim novo svetlo školu, postavlja drugačije zahteve i traži novi pristup osmišljavanju nastave. Takav cilj traži drugačije preduslove za uspešno odvijanje nastave i postavlja druge kriterijume uspešnosti.

Da bi učenici spoznali i iskoristili svoje mogućnosti vrlo je važno atmosferu u kojoj rade. Drugim rečima, za ostvarenje našeg cilja važno je da se učenici u školi dobro osećaju i da kroz takav pozitivan ugođaj prihvataju i pozitivne životne stavove i trajno ih ugrađuju u svoj sistem vrednosti. Učenici u školi treba da imaju okruženje koje im pomaže da nađu svoj identitet, prođu kroz teško razdoblje adolescencije i kvalitetno odaberu svoj put u život. Ako umesto toga škola uvećava frustracije, nesigurnosti i probleme koje deca donose iz porodice, ili ih čak i sama stvara, ona doprinosi bekstvu mladih u agresivnost, delikvenciju i zavisnosti.

Problem prinude

Želimo li da se učenici u školi dobro osećaju moramo iz nje, u što većoj meri, isključiti prisilu. Čovek kojeg neprestano na nešto prisiljavaju sasvim se sigurno ne oseća dobro. Prisilom se u školi i učenju ne mogu postići dobri rezultati. Mnogi učitelji toga nisu svesni. Misle da decu treba naterati da uče i to pokušavaju postići lošim ocenama. To je u potpunosti pogrešan pristup, koji će u većini slučajeva dovesti do potpuno suprotnog efekta: prestanka svakog zanimanja za učenje i loših obrazovnih rezultata. Učitelji koji se služe prisilom imaju mnogo loših ocena: dvojki i jedinica (i trojki). Te ocene uistinu odgovaraju znanju njihovih učenika. Oni smatraju da su uradili sve da učenike nateraju da nauče njihov predmet, ali da učenici to ne žele i tu se ništa ne može. Kada se govori o mnogo loših ocena io tome da bi učenici trebalo da ima bolje ocene takvi učitelji smatraju da se na njih vrši pritisak da poklanjaju ocene. S obzirom da sami ne uspevaju da postignu veći nivo znanja kod svojih učenika, smatraju da to uopšte nije moguće i da učitelji koji imaju više dobrih ocena poklanjaju ocene i imaju nizak kriterijum. Ukupan pristup učenju kod tih učitelja je pogrešan. Oni na prvo mesto stavljaju prisilu i njome, naravno, ne postižu nikakve, ili tek minimalne, rezultate. Oni sasvim zanemaruju važnost motivacije za uspeh učenja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com